

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/782/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812202604
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičiková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7812202604.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu W. W., F. M. XXX, proti žalovaným 1) W. K., W.Š., V. Č. XXXX/XX, 2) P. W., F. M., N. XXX, 3) J. P. K., W., Ž. XXX, 4) Š. H., F. M., V. XXX, 5) V. H., F. M., V. XXX, 6) W. A., F. M., V. XXX, 7) J. X., F. M., S. XX, 8) V. X.Ö., F. M., S. XX, 9) T. H., F. M., N. XXX, 10) K. B., T., D. XX, 11) Q. S., F. M., V. XXX, 12) Q. Š. (neznámy vlastník zast. Slovenským pozemkovým fondom, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17335345, ďalej len ako „SPF“), 13) P. S. (neznámy vlastník zast. SPF), 14) J. Š. X.T., F. M., Š. XXX, 15) J. K. X., F. M., Š. XXX, 16) Š. W., F. M., S. XX, 17) Z. M., F. M., S. XX, 18) C. B. (neznámy vlastník zast. SPF), 19) M. K. (neznámy vlastník zast. SPF), 20) V. Š., F. M., S. XX a 21) H. A., F. M., S. XX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní Slovenského pozemkového fondu, Bratislava, Búdkova 36, IČO: 17335345 (zást. neznámych vlastníkov) proti uzneseniu 4C/47/2012 - 120 z 18.8.2015 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením pripustil zmenu žaloby na určenie, že pozemky M. K.Ú. F. M., Y. F. M., Y. T., K. K., Y. M. X. W. Č. XXXXXXXX-XX/XX R. M., X. W., F. M. XX, J.: XXXXXXXX, W. T. E., W.Č. XXXX/X D. Y. M. XXX V., W.Č. XXXX/X D. W. Y. M. XXX V., W.Č. XXXX/X D. W. Y. M. XXX V., W.Č. XXXX/X D. W. Y. M. XX V., M. D. W. D. T. ". Č. XXX/X Y. W. Y. M. XXX V., D.E. N. R. Č. XXX, K.Ú. F. M., W.Č. XXX/X Y. W. Y. M. XXX V., D. N. R. Č. XXX, K.Ú. F. M., W.Č. XXX/X Y. W. Y. M. XX V., D. N. R. Č. XXX, K.Ú. F. M., W.E. XXX/X Y. W. Y. M. XX V., D. N. R. Č. XXX, K.Ú. F. M., K. X. W. C. N. B. T. V. B. M. K. M., M. E., W. F. F. W. N. Y. P. S. W. Ď. M. T., Ž. N. Ž. X) A. M. Ď. K. M. D. Š., T. Š., W. XXXX/XX, K., Ž. N. Ž. X) A. M. Ď. K. M. J. P. K., T. B., N. X. X. XXXX, Ž. XXX, W. P., Ž. N. Ž. XX) A. M. Ď. K. M. Q. S., N. XX. X. XXXX, D. B. W. H..

V odôvodnení uviedol, že právny zást. žalobcu na pojednávaní 16.4. 2015 zmenil žalobu tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a žiadal, aby súd pripustil zmenu žaloby. Vychádzajúc z § 95 ods. 1 O.s.p. (jeho znenie citoval) rozhodol o pripustení zmeny žaloby.

Proti uzneseniu, okrem výroku o pripustení zmeny žaloby, podal v zákonnej lehote odvolanie zást. neznámych vlastníkov Slovenský pozemkový fond, Bratislava, Búdkova 36. Namietal, že časť odôvodnenia uznesenia nespĺňa subsidiárne náležitosti podľa § 157 ods. 2 O.s.p., že odôvodnenie je neúplné a vzťahuje sa iba na 1. výrok uznesenia o pripustení zmeny žaloby, že o ďalších výrokoch sa odôvodnenie vôbec nezmieňuje, neuvádza návrh žalobcu v tejto časti, návrhy žalovaných, ani zákonné ustanovenia, z ktorých pri posudzovaní uvedených výrokov súd vychádzal a ktorými sa riadil. Mal za to, že súd v časti úplne opomenul odôvodniť uznesenie, čo ho robí nepreskúmateľným a keďže týmto odvolaním napadol výrokovú časť uznesenia práve v časti, ktorá nie je odôvodnená (a nie je k nej dané správne poučenie), vychádzal z ostatných listín, ktoré sú súčasťou spisu, najmä z písomných a ústnych prednesov účastníkov konania. Poukázal na to, že vo svojom písomnom vyjadrení z 26.3.2015 vymedzil všetky podstatné procesné i hmotnoprávne vady konania, uplatneného návrhu, že, o. i.,

spolu s týmto vyjadrením predložil súdu i účastníkom konania písomné potvrdenie Matričného úradu obce Plešivec z 13.3.2015 o tom, že niektorí žalovaní - neznámi vlastníci zomreli pred podaním žaloby, že rovnako poukázal aj na to, že niektorí žalovaní už nie sú podielovými spoluvlastníkmi, príp., niektorí podieloví spoluvlastníci podľa LV vôbec nie sú účastníkmi konania (vyjadrenie z 26.3.2015). Vytýkal súdu, že s jeho vyjadrením z 26.3.2015, doručeným súdu 27.3.2015, sa žalobca ani súd do pojednávania vo veci samej 16.4.2015 nijako nevysporiadali (nebolo vykonané ani navrhované dokazovanie, resp. zabezpečené dôkazy), že k „vysporiadaniu“ sa s vadami, na ktoré poukázali už písomne, došlo čiastočne až na pojednávaní 16.4.2015, aj to právne nekonformným spôsobom. Zároveň poukázal na spôsob, akým sa žalobca (zápisnica o pojednávaní zo 16.4.2015,) vysporiadal so zásadnými vadami konania, ktoré označil bodmi 1.- 4. Ďalej uviedol, že v písomnom podaní z 26.3.2015, doplneného potvrdením Matričného úradu obce Plešivec preukázal, že neznámi vlastníci, žalovaní v 11., 12., 13. a 19. rade zomreli pred podaním žaloby, že rovnako poukázal na to, že účastníkom nie je podielový spoluvlastník L. B., M. N. R. Č.. XXX W. A., K. L. W. D. N. R. D. pred podaním žaloby, no v konaní nie je vlastníkom tohto spoluvlastníckeho podielu (pod B4) nijako zastúpený (bližšie v poslednej časti odvolania). Mal za to, že ide o také procesné vady konania, na základe ktorých mal súd jednoznačne konanie voči týmto osobám (ak už boli účastníkmi konania) zastaviť. Zdôraznil, že k tomuto záveru pripojil vo vyjadrení z 26.3.2015 aj rozsiahlu právnu argumentáciu spolu s konštantnou judikatúrou v SR, na ktoré vyjadrenie v tejto časti v celom rozsahu odkazuje a z dôvodu hospodárnosti nebude duplicitne uvádzať. Ďalej uviedol, že pokiaľ ide o osoby, ktoré zomreli pred podaním žaloby, žalobca sa vo svojich prednesoch zmienil iba o jedinom zomrelom Q. S. a to iba v tom zmysle, že spresnil jeho identifikátory a tvrdil, že tým, že je v konaní zastúpený Slovenským pozemkovým fondom, nie je jeho úmrtie prekážkou konania, že v tomto smere ide o úplne absurdný výklad právnych predpisov zo strany žalobcu, keďže zomrelá osoba už nie je právne spôsobilý subjekt, nemá ani procesnú spôsobilosť, preto ho v konaní nemôže nik zastupovať. Ďalej poukázal na to, že na ostatnom pojednávaní dokonca žalobca cestou svojho právneho zást. uviedol: „zmenou žaloby boli odstránené všetky prekážky, ktoré by bránili rozhodnutiu vo veci, a to upresnením žalovaného Q. S., všetci žalovaní boli v čase podania žaloby nažive alebo zastúpení SPF“, že toto vyhlásenie je zjavne neopodstatnené a nesprávne, mŕtve osoby stratili pred podaním žaloby právnu subjektivitu, preto nemôžu byť ani nikým zastúpené. Vytýkal súdu, že jeho postupom sa odhala možnosť konať pred súdom skutočným vlastníkom. Poukázal v tomto smere na bohatú rozhodovaciu prax Ústavného súdu, a mal za to, že vykonávaním ďalších procesných úkonov vo veci samej aj napriek tomu, že má súd vedomosť, že účastníci sú mŕtvi, porušuje základné ľudské práva a slobody skutočných vlastníkov, dedičov neznámych vlastníkov. Tvrdil, že súd preto nemal pojednávanie otvoriť a mal zastaviť konanie voči zomrelým osobám, príp. aj žalobu zamietnuť v celosti, keďže ďalšiemu postupu v konaní by bránil nedostatok vecnej legitímácie v konaní, že účastníkom konania by neboli všetky subjekty, o ktorých právach a právom chránených záujmoch sa v konaní rozhoduje. Citujúc znenie § 92 ods. 4 O. s. p., uviedol, že po jednoznačnom návrhu žalobcu na pripustenie zámeny účastníkov súd pochybil, ak nevyzval všetkých účastníkov konania na vyjadrenie, či s uvedeným návrhom súhlasia, že Slovenský pozemkový fond aj bez výzvy súdu priamo na pojednávaní do zápisnice uviedol, že s takýmto návrhom nesúhlasí, no súd napriek tomuto nesúhlasu rozhodol o návrhu a vyhovel mu, že takýto procesný postup súdu je porušením zákona. Tvrdil, že ak mal súd za to, že je potrebné prípadne jednoznačný opakovaný prednes vykladať inak (podľa iného výkladového kritéria) napr. ako návrh na zmenu účastníkov podľa § 92 ods. 2 O.s.p., potom mal dostatočný časový priestor kedykoľvek sa žalobcu opýtať, ako svoj návrh myslí, príp. ho vyzvať na doplnenie alebo spresnenie návrhu, že tak neurobil a nevedno na základe čoho sa odchyľil od jednoznačného návrhu žalobcu (táto nevedomosť je spôsobená aj samotnou nepreskúmateľnosťou odôvodnenia uznesenia). Ďalej upozornil na zásadu ústnosti a oficiality v občianskom súdnom konaní, ako na jeho základné zásady, a teda prednes žalobcu (cestou právneho zást.) je nevyhnutné vykladať podľa tohto prednesu presne zachyteného v zápisnici o pojednávaní, že ak mal napr. súd za to, že správne alebo vhodné by bolo rozhodnúť podľa § 92 ods. 2, mohol kedykoľvek vyzvať žalobcu na spresnenie návrhu, príp. návrh podľa § 92 ods. 4 zamietnuť. Upozornil, že súd nie je oprávnený hmotnoprávne strany v konaní poučať, čo na druhej strane znamená, že nemôže upozorňovať na nesprávny prednes účastníka, ktorý vychádza z hmotného práva, že žalobca je v konaní právne zastúpený, teda podľa § 5 O.s.p. ho súd nemôže poučať ani o procesných právach (nie je zrejmé, prečo napr. súd nevyhodnotil návrh napr. podľa § 92 ods. 1 o pripustení ďalšieho účastníka do konania), že akákoľvek pomoc súdu poučením, či už hmotnoprávnom alebo procesnoprávnom v danom prípade, t.j. pri upozornení na nesprávny návrh, príp. na iný vhodnejší návrh, alebo dokonca bez akéhokoľvek zásahu žalobcu vyloženie si jeho hoci nesprávneho návrhu inak (tak, aby o ňom bolo možné rozhodnúť), je porušením zásady rovnosti účastníkov konania a tiež zásady kontradiktórnosti konania. Dodal, že súd urobil v tomto smere „nadprácu“ v prospech žalobcu a ak by takúto nadprácu neurobil,

potom by ale v žiadnom prípade nemal splnené podmienky na rozhodnutie o zámene účastníkov, pretože na to nemal súhlas účastníkov konania. Tvrdil, že uznesenie je nezákonné aj v tom smere, že súd v zmysle § 221 ods. 1 písm. i) rozhodol bez návrhu, a nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali. Uvedené tvrdenie zakladá na tom, že z návrhov žalobcu mu jednoznačne vyplynulo, že pokiaľ ide o žalovaného v 11. rade Q. S., vo vzťahu k nemu žalobca nenavrhol ani zmenu ani zmenu účastníka. Na ostatnom pojednávaní jednoznačne uviedol, že ide iba o spresnenie označenia tohto žalovaného. Súd napriek tomu nad rámec návrhu (resp. bez návrhu) rozhodol o zámene aj pri žalovanom v 11. rade. V tomto opäť vidí porušenie zásady kontradiktórnosti konania. Zdôraznil, že súd má byť iba arbitrom a posudzovať návrhy účastníkov, vykonávať dôkazy a pod, úd nemá právomoc v občianskom sporovom súdnom konaní rozhodovať a konať vo veciach aj bez návrhu. Poukázal na stanovisko žalobcu z 2.7.2012, že k veci samej uviedol rovnako, že bude potrebné neskôr pristúpiť k zámene účastníkov. Tvrdil, že súd porušuje zásadu rovnosti účastníkov konania aj v tom, že po jeho štyroch opakovaných žiadostiach mu doposiaľ nedoručil prílohy žaloby a vôbec sa neradiť § 42 ods. 3 O.s.p., nevyzval žalobcu na doručenie príloh a taktiež nevyhotovil a nezaslal prílohy na náklady žalobcu a preto doposiaľ nemôže vec posúdiť ako celok, pokiaľ ide o metrum veci. Ďalej vytýkal súdu, že sa v žiadnom smere nezaoberal jeho výhradou o relatívnej neplatnosti kúpnych zmlúv na niektoré podiely žalovaných, ktorí ich predali počas tohto konania, že v tomto smere sú tieto kúpne zmluvy pre ostatných podielových spoluvlastníkov neplatné, pokiaľ sa tejto neplatnosti domáhajú. V tomto smere sa súd s touto otázkou nevysporiadal, neposudzoval ju ani ako predbežnú otázku, keďže Slovenský pozemkový fond považuje za podielových spoluvlastníkov subjekty, ktoré nedodrжали pri prevode zákon, t.j. nebrali zreteľ na zákonné predkupné právo (vlastníci v čase podania žaloby). Túto otázku je možné riešiť v tomto súdnom konaní, napr. ako prejudiciálnu otázku, resp., ako jeho vzájomný návrh (za podmienky, že súd má splnené podmienky konania a vo veci ďalej koná). Ohľadom otázky, či je možné žalovať priamo právnych nástupcov po podielovom spoluvlastníkovi, ktorý zomrel pred podaním žaloby, no ktorý je doposiaľ zapísaný na liste vlastníctva a toto jeho vlastnícke právo nebolo predmetom dedičského konania, poukázal na rozsiahlu judikatúru Najvyššieho súdu SR (ďalej aj len NS SR) a rozsiahlu ustálenú judikatúru všeobecných súdov (napr. 3Cdo/131/1999, ICdo/189/2009 R 49/82, R 65/2003, 3Cdo/222/2010), ale aj Ústavného súdu SR, že už aj táto otázka mohla byť pre konajúci súd dôvodom, pre zamietnutie žaloby pre nedostatok vecnej legitímácie. Ďalej citoval z odôvodnenia rozsudkov NS SR z 30.11.2011 v konaní o určení do dedičstva vedeným pod sp. zn. ICdo/183/2009, ICdo/104/2003 z 27.4.2004. Poukázal na to, že dedičia sa nemôžu vopred vzdať svojho dedičstva, že dedič môže dedičstvo odmietnuť len vyhlásením pred notárom, alebo môže takéto vyhlásenie notárovi zaslať v písomnej forme, v lehote 1 mesiaca odo dňa, keď bol súdom (notárom ako súdnym komisárom) o práve dedičstvo odmietnuť a o následkoch odmietnutia upovedomený (§ 175i O. s. p.), čo sa v tomto prípade nestalo. Zdôraznil, že pokiaľ nebolo ani len začaté konanie o novoobjavenom majetku po L.Í. B., nie je možné v žiadnom prípade prezumovať výsledok prípadného dedičského konania po ňom, že je potrebné brať zreteľ na možný spor o dedičstvo, kedy by o tejto otázke mohol rozhodovať súd, no v tomto konaní by sa už predčasne rozhodlo o vlastníckom práve poručiteľa. Na záver poukázal, že zákon mu zveruje zákonné zastupovanie neznámych vlastníkov. Navrhol uznesenie, okrem výroku I. o pripustení zmeny žaloby, zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, príp. samostatným rozhodnutím konanie voči žalovaným v 11., 12., 13. a 19. rade zastaviť.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolanie odmietnuť postupom podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p., lebo ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený a z dôvodu, že bolo podané po zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania, a preto sú tu dôvody na jeho odmietnutie aj v zmysle § 218 ods. 1 písm. a) O.s.p. Pre prípad iného právneho názoru navrhol uznesenie so zreteľom na uvedené skutočnosti, ako vecne správne, v plnom rozsahu potvrdiť. Uviedol, že uznesenie je dostatočne jasné a zrozumiteľné, pochopiteľné, teda ani len sčasti nevykazuje znaky nepreskúmateľnosti, že pokiaľ súd predmetným uznesením poučil účastníkov konania o neprípustnosti odvolania proti nemu, postupoval správne. Pokiaľ súd pripustil zmenu žaloby v tom, že v ďalšom priebehu konania majú vystupovať ako žalovaný ad I) D. Š., P.) J.. P. K. P. P. X) Q. S., prípustnosť odvolania je potrebné posudzovať podľa § 202 ods. 3 písm. f) O. s. p., v zmysle ktorého odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa pripustila alebo nepripustila zmena návrhu. Uviedol, že neobstojí tvrdenie, že odôvodnenie napadnutého uznesenia nespĺňa subsidiárne náležitosti podľa §157 ods. 2 O. s. p., lebo sa vzťahuje na všetky výroky napadnutého uznesenia a nie iba na jeho 1. výrok tak, ako to tvrdí SPF, že súd postupoval v súlade aj s § 95 ods. 1 O. s. p., lebo zákon v tomto ustanovení upravuje zmeny návrhu a podľa tohto zák. ust. sa nevyžaduje súhlas protistrany na pripustenie zmeny návrhu. K námietke SPF, že súd

vydal napadnuté uznesenie bez návrhu , poznamenal, že táto skutočnosť sa nezakladá na pravde, lebo vydaniu napadnutého uznesenia predchádzal návrh prednesený jeho právnym zást. na pojednávaní 16. 4. 2015, že uvedené vyplýva aj zo zápisnice z pojednávania z uvedeného dňa. Z tejto rovnako vyplýva, že súd rozhodol v zmysle predmetného návrhu. V konečnom dôsledku súd by nemal možnosť bez návrhu vedieť o tom, čo zamýšľa, či už on alebo jeho právny zástupca. Na základe uvedeného toto tvrdenie odvolateľa považuje za nenáležité. K námietke SPF, že sa súd nezaoberal s jeho námietkou týkajúcou sa relatívnej neplatnosti kúpnych zmlúv s tým, že podľa jeho názoru kúpne zmluvy, predmetom ktorých bola kúpa niektorých podielov vo vzťahu k ostatným spoluvlastníkom, sú neplatné, uviedol, že aj sám odvolateľ sa zmieňuje o relatívnej neplatnosti právneho úkonu, pričom je zrejmé, že takýto právny úkon sa považuje za platný, pokiaľ sa tejto neplatnosti nedomáha úkonom dotknutá osoba, že pokiaľ vie, ostatní spoluvlastníci sa tejto „neplatnosti“ nikdy nedomáhali, nemali žiadne výhrady voči týmto právnym úkonom a preto nie je dôvodné spochybňovať platnosť takto uzavretých právnych úkonov. Ako jediný má v tomto smere výhrady SPF, ktorý však nie je spoluvlastníkom k spornému pozemku a tým nie je ani osobou oprávnenou na napadnutie uvedených právnych úkonov. Len pre úplnosť dodal, že odvolateľ síce „otvára“ otázku ich ne/platnosti, avšak ani on sám neuvádza žiadnu takú skutočnosť, že by sa malo jednať o neplatne uzavreté kúpne zmluvy, inými slovami povedané, ani SPF neuvádza, že by bol kedykoľvek, ktokoľvek napadol zákonom predpokladaným spôsobom predmetné kúpne zmluvy. Na záver poukázal na zmätočnosť podaného odvolania, ktorú vidí v tom, že na jednej strane aj samotný SPF v podanom odvolaní potvrdzuje, že nie je oprávnený konať za osoby, ktoré už zomreli a tak podľa jeho názoru súd s ním koná, hoci nie sú k tomu splnené podmienky , kým na strane druhej aj samotný odvolateľ vyvíja aktivitu v priebehu konania. V tejto súvislosti zvýraznil, že na začiatku konania súd nepripustil zastupovanie SPF a práve na odvolanie SPF došlo k zrušeniu tohto uznesenia; SPF tvrdí, že nemá oprávnenie konať za zomrelé osoby, ale zároveň podáva odvolanie proti teraz napadnutému uzneseniu.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods. 1 O.s.p. možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania), prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. o odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odmietol, lebo bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Podľa § 92 ods. 4 O.s.p. za súhlasu účastníkov môže súd pripustiť, aby navrhovateľ alebo odporca z konania vystúpil a aby na jeho miesto vstúpil niekto iný. Ak má byť takto zamenený navrhovateľ, treba aby s tým súhlasil ten, kto má na jeho miesto vstúpiť.

Proti uzneseniu súdu o zámene účastníkov na strane žalovaného je odvolanie zásadne prípustné, avšak môže ho podať iba žalobca , ak návrh (na zámenu) nepodal, resp. so zámenou účastníkov nesúhlasil, ale pôvodný žalovaný, ani ten, kto má namiesto žalovaného v konaní vystupovať, právo podať odvolanie nemajú.

Občiansky súdny poriadok vymedzuje okruh účastníkov všeobecne tak, že spôsobilosť byť účastníkom konania priznáva v zásade každému, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti a výnimočne aj tomu, komu ju zákon priznáva (§ 19). Z toho však nevyhnutne vyplýva, že účastníkom konania sa stáva každý, o koho tvrdených právach a povinnostiach sa pred súdom koná a rozhoduje, teda stávajú sa nimi nielen tie osoby, ktorým bude nakoniec tvrdený nárok, ktorým uplatneným rozhodnutím priznali, alebo ktorým bude v dôsledku uplatneného nároku uložená nejaká povinnosť, ale aj osoby, ktoré nárok uplatnili, alebo voči ktorým bol nárok uplatnený napriek tomu, že podľa výsledkov konania neboli vôbec nositeľmi uplatnených práv a povinností. Rozlišuje sa teda spôsobilosť byť účastníkom konania v zmysle procesnom, ktorá je procesnou legitimáciou a tzv. vecná legitimácia, ktorá so zreteľom na hmotné právo určuje, kto je vlastne nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti v konkrétnom prípade. Podľa toho sa rozlišuje vecná legitimácia aktívna alebo pasívna a určujú ju predpisy hmotného práva. To, či je účastník procesného konania tiež vecne legitimovaný (aktívne alebo pasívne), sa ukáže až v konečnom (meritórnom) súdnom rozhodnutí. Nedostatok vecnej legitimácie znamená, že účastník nebol nositeľom práva, o ktoré išlo v konkrétnom konaní.

SPF nie je oprávnený proti uzneseniu podať odvolanie, lebo je zástupcom žalovaných v 11.,12.,13.,18. a 19. rade, neznámych vlastníkov a ako žalovaná strana neurčuje, voči komu si žalobca uplatňuje ním tvrdené právo, kto je nositeľom povinností. Okrem toho je potrebné dodať, že SPF ani nezastupuje pôvodných žalovaných v 1. a 2. rade, namiesto ktorých v zmysle napadnutého uznesenia budú v konaní vystupovať D..Š. P. J.. P. K. a už aj z tohto dôvodu bolo potrebné odvolanie odmietnuť.

S jeho argumentami a výhradami, pokiaľ ide o výhrady po vecnej stránke, sa bude súd zaoberať v konaní o veci samej.

Odvolací súd pripomína, že súd postupom podľa § 103 O. s. p. musí kedykoľvek za konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania) a v prípade, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaviť podľa § 104 ods. 1 prvá veta (voči tým žalovaným, ktorí nemajú procesnú legitimitáciu).

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.